

Veilig tussen de lakens

Ik kijk omhoog naar de bergen. Waar vandaan kan ik hulp verwachten? De HERE helpt mij. Hij heeft immers de hemel en de aarde gemaakt? Hij zal voorkomen dat u valt, want Hij is uw beschermer en slaapt nooit. Psalm 121:1-3

Ik werd wakker omdat mijn jongste zoon Addie bij ons in bed klom en zich warm tegen mij aan nestelde, veilig weggestopt tussen mijn man en mij. Hij had akelig gedroomd en voelde zich niet veilig, maar toen hij bij ons was zuchtte hij tevreden en viel hij weer in slaap. Ik ben er dankbaar voor. Over een paar jaar denkt hij er niet meer over om bij ons in bed te kruipen. Dan is hij daar gewoon te oud voor, dus nu geniet ik er maar van zolang het kan. Ik was vroeger net zo. Ik herinner me nog een nacht toen het verschrikkelijk stormde. Het donderde en bliksemde en mijn broertje en ik klommen angstig bij onze vader en moeder in bed. Daar was het warm en knus en hoe hard de storm buiten ook raasde, wij waren volkomen veilig, rustig en warm. Wij waren geborgen bij onze ouders. Mijn zoon Addie ervaart dat nu.

Alle angst en onzekerheid smelten als sneeuw voor de zon als hij veilig ligt weggeborgen in ons bed. En dat is precies wat God ons ook wil geven. Wij hebben dat gevoel van veiligheid en geborgenheid heel hard nodig. Het leven is niet altijd even eenvoudig en soms hebben wij het gevoel dat we er alleen voor staan. Dan klopt de angst op de deur en weten wij vaak niet wat we moeten doen.

Maar die angst kan ons niet te pakken krijgen. God staat voor ons klaar en vraagt ons voortdurend om bij Hem te rusten en te schuilen. In onze momenten van angst wil Hij juist graag dat wij naar Hem toe rennen. Jezus zei: "Ik zal je nooit verlaten, nee nog niet tot aan het einde van de wereld."

Hij zal ons vasthouden. Bij Hem zijn wij veilig en datzelfde gevoel dat mijn zoon Addie nodig had en dat mijn broer en ik zochten op die stormachtige nacht tijdens onze jeugd, is er ook voor ons. Onze hulp komt van de Schepper en Zijn zorg voor ons houdt nooit op. Als wij naar Jezus toe rennen zegt Hij niet: "Nu even niet. Ik heb het nu te druk. Ik moet het hele universum besturen, dus je moet het nu maar even zonder Mij stellen."

Als ik Addie hoor aankomen en ik weet dat hij angstig is, sla ik de dekens al open. Ik ben blij als hij er aankomt. Ik wil niets liever dan hem helpen en mijn armen om hem heen slaan en hem zeggen dat hij bij ons volkomen veilig is. Zo veilig ben ik ook bij Jezus. En dat is een geweldige wetenschap.

Schrijver onbekend

